

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte Vladimir Timofti
Judecători Anatolie Țurcan
 Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Pahomi Nicolae XXXXX, născut la
XXXXXX, originar și domiciliat în s.
XXXXX, str. XXXXXX, r-nul XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.02.2018–04.05.2018;

Instanța de apel: 22.05.2018–04.09.2018;

Instanța de recurs: 23.11.2018 – 23.01.2019.

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1.Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 mai 2018, *examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform procedurii prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală*, Pahomi Nicolae a fost condamnat în baza art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, la 3 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația legală a substanțelor narcotice și analoagelor lor pe un termen de 5 ani.

În baza art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa numită a fost adăugată pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința nr.1-79/16 din 27.07.2016, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația legală a substanțelor narcotice și analoagelor lor pe un termen de 5 ani.

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea de la N. Pahomi a cheltuielilor judiciare în sumă de 1 680 lei în beneficiul statului s-a respins ca nefondată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că până la 20 decembrie 2017, urmărind scopul procurării, păstrării, transportării precum și înstrăinării drogurilor, a procurat în circumstanțe nestabilite și a păstrat la sine - în locuința sa, din s. Lozova, r-nul Strășeni, cu scop de înstrăinare, droguri - masă vegetală uscată și mărunțită (marijuană) și (rășină de cannabis) în cantitate de 262,127 g., din care la 11.12.2017, fratele C. Pahomi a transportat 66,078g de marijuană în mun. Chișinău, pe str. Calea Ieșilor în parcul Alunelul și i-a predat-o, după care acesta a înstrăinat-o lui V. Botnaru, de la care a

fost ridicată de către colaboratorii de poliție ai Inspectoratului de Poliție Buiucani al DP mun. Chișinău. Ulterior, conform raportului de expertiză nr.34/12/1-R-6639 din 14.12.2017, s-a stabilit, că masa vegetală uscată, de culoare verde, cu miros specific puternic, ridicată de la cet. V. Botnani, din data de 11.12.2017, în rezultatul efectuării măsurii speciale de investigații „achiziția de control” reprezintă marijuană și se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, cu masa totală de 66,078 grame. Conform raportului de expertiză nr.34/12/1-R-6900 din 29.12.2017, s-a stabilit că masa vegetală ridicată la 20.12.2017, de la cet. N.Pahomi reprezintă marijuană și se atribuie la categoria substanțelor stupefiante incluse în Tabelul I. „Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale”. Lista nr.1 „Substanțele stupefiante”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004. Depunerile de substanță de culoare cafenie, pe suprafața pereților interior ai fragmentului de butelie, reprezintă rășină de canabis care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante incluse în Tabelul I „Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale” - Lista nr.1 „Substanțele stupefiante”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004”. Masa substanței stupefiante - rășină de canabis constituie 0,132 g. Masa totală a substanței stupefiante - marijuană constituie 195,917 g (0,263 g +71,773 g + 102,042 g + 19,216 g +2,623 g).

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea cheltuielilor de judecată și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu dispunerea încasării de la N. Pahomi în beneficiul statului a sumei de 1 680 lei.

În argumentarea apelului s-a invocat, că suma cheltuită de stat în legătură cu efectuarea acțiunilor procesual penale într-o cauză penală în conformitate cu prevederile art.art.227-229 Cod de procedură penală, urmează a fi achitate de către persoana care a fost recunoscută vinovată. Consideră că instanța de fond neîntemeiat a respins solicitarea acuzării privind încasarea sumei de 1 680 lei de la inculpat în beneficiul statului.

3.1 Apel împotriva sentinței a declarat și avocatul A. Tabarcea în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea pedepsei stabilite și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui N. Pahomi să i se aplice pedeapsa în baza art.217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, 2 ani închisoare. În baza art.85 alin.(1) Cod penal, prin adăugarea parțială a pedepsei neexecutate stabilite prin sentința nr.1-79/16, a-i stabili definitiv pedeapsa 6 ani și 2 luni.

Conform art.90¹ alin. (1) Cod penal, prima parte a pedepsei cu închisoarea pe un termen de 3 ani și 1 luni a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 90¹ alin. (3) Cod penal, executarea părții de pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 3 ani și 1 lună să se suspende pe un termen de probațiune de 2 ani.

În argumentarea apelului s-au invocat următoarele:

- la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont pe deplin de toate circumstanțele atenuante și anume recunoașterea vinei, căința sinceră și i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea aspră;

- concluzia instanței precum că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea acestuia de societate este eronată;

- circumstanțele atenuante stabilite în speță permit aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.90¹ Cod penal;

- aflarea inculpatului N. Pahomi în custodia statului pe un termen de 3 ani și 1 lună, este un termen rezonabil pentru a conștientiza caracterul acțiunilor sale, pentru corectarea

acestui, precum și pentru restabilirea echității sociale, astfel că în speță este rațional ca inculpatul să nu execute pedeapsa totală cu închisoarea pe un termen de 7 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2018, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

5. Referindu-se la soluția adoptată de către prima instanță privind cheltuielile de judecată, instanța de apel a constatat că, la adoptarea sentinței, nu a fost admisă derogarea de la normele procesual-penale relevante cauzei, soluția adoptată fiind una întemeiată și corectă. În acest context, instanța de apel a menționat că dispunerea expertizei de către organul de urmărire penală pentru efectuarea examinării chimice a substanțelor narcotice, în urma pornirii urmăririi penale în speță, constituie acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării. Din acest considerent, instanța de apel a statuat că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizei judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

Din motivele enunțate, instanța de apel a conchis că apelul procurorului urmează a fi respins, ca nefondat.

Soluționând chestiunea referitoare la categoria, termenul și modul de executare a pedepsei stabilite Colegiul penal a conchis, că instanța de fond la stabilirea pedepsei a ținut cont pe deplin de prevederile art.7, 61, 75, 82 alin.(2) Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, numindu-i lui N. Pahomi o pedeapsă echitabilă.

La acest capitol Colegiul a menționat, că din materialele cauzei rezultă că inculpatul nu este la prima abatere, anterior acesta de mai multe ori a fost atras la răspundere penală fiindu-i stabilite alte categorii de pedepse alternative, care însă nu și-au atins scopul.

Mai mult instanța de apel a mai remarcat că N. Pahomi a săvârșit prezenta infracțiune, având antecedente penale nestinse, în stare de recidivă periculoasă.

La fel, Colegiul a conchis că prevederile art.90¹ Cod penal, nu sunt aplicabile inculpatului, având în vedere circumstanțele cauzei și personalitatea vinovatului, fiind rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, or, infracțiunea comisă de N. Pahomi face parte din categoria infracțiunilor grave, săvârșită în stare de recidivă periculoasă, circumstanțe care în opinia instanței de apel, denotă faptul că inculpatului deși a fost condamnat de mai multe ori, nu s-a corijiat, ci din contra a avut un comportament infracțional continuu.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel cu recurs ordinar a contestat-o acuzatorul de stat, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită, casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat următoarele:

- decizia adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar concluzia privind neîncasarea cheltuielilor de judecată de la inculpat în beneficiul statului în sumă de 1680 lei este neargumentată;

- art.227 alin.(3) Cod de procedură penală, care prevede că „*cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate*”, este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces, însă

legislatorul a expus suficient de clar în art.229 Cod de procedură penală, obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat.

- efectuarea cheltuielilor de judecată într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi penale și judecarea cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temei juridic fiind fapta infracțională.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, solicitând casarea hotărârii contestate în partea cheltuielilor judiciare cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte.

În esență, recurentul critică decizia din considerentul că, în viziunea sa, instanța de apel greșit a respins solicitarea din cererea de apel cu privire la încasarea din contul inculpatului a sumei de 1 680 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, indicând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în această parte, însă Colegiul penal constată că instanța de apel în partea descriptivă a deciziei și-a argumentat soluția vis-a-vis de cerințele acuzatorului de stat ce tine de cheltuielile judiciare (f.d.117-139).

Astfel, invocând prevederile art. 227 și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, recurentul solicită încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

La cele invocate, instanța menționează, că aceste argumente ale recurentului sunt neîntemeiate, deoarece dispozițiile art.143 alin.(1) Cod de procedură penală, prevăd că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Drept urmare celor nominalizate, se indică faptul că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Totodată, instanța remarcă că prin Legea nr.316 pentru modificarea și completarea unor acte legislative din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, alin.(2) al art.143 Cod de procedură penală a fost abrogat, însă aceasta nu are nici o aplicabilitate în speța dată, deoarece expertiza judiciară efectuată la caz, a avut loc până la modificările parvenite și anume la 29.12.2017.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel în mod just și echitabil a stabilit că cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat în sumă totală de 1 680 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr.34/12/1-R-6900 din 29.12.2017, în prezenta cauză (f.d.105-112 vol. I), sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art.414 - 419 Cod de procedură penală, iar temeiul invocat de recurent prevăzut în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în decizia instanței de apel, în sensul casării hotărârii judecătorești și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Pahomi Nicolae*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 februarie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Elena Cobzac